

A Lusitánia tragédiája

Hozzáadta: kaloz

2005. február 27. Vasárnap 10:43

Utolsó frissítés 2007. augusztus 22. Szerda 11:10

A hajózárs tőrőneten b'velkedik talányosan elt'nt hajók eseteivel, hajótragédiákkal, amelyek megrázózták a világot k'zvéleménye. 1815. május 7-én reggel az angol 'ceánj'ir' a "Lusitania" nem messze 'rorszáig d'li partjait torped'ámadás k'vetkezéskor els'lylyedt. A tragédia - amiben 1198-an meghaltak - szinte minden r'cszlete ismert... Vagy mégsem? Colin Simpson r'g'áta foglalja a "Lusitania" 'gy'vel, 's most az ' adataira alapozott orosz cikk ford'ásit ajánlom az 'reklá'd'k figyelmébe.

Alekszandr SzavinovMi'rt s'lylyedt el a "Lusitania"? A Titanic halála 'jra megrázta a világot: emberek milliói 'z'nl'ttek a mozikba. A sziporkáz' filmv'ltzat elhomályos'totta magát a katasztr'f'it. Ezt 's a sz'zadel' máj's titokzatos katasztr'f'it a Lusitania a gigantikus, fed'olzet' utasokat sz'ill'-' angol 'ceánj'ir' els'lylyed's' f'lelmetes 's a mai napig nem tisztázott k'ir'lm'nyek k'z'itt. Tehát a sz'zad máj'sodik katasztr'f'ija a Lusitania halála.... Hatalmas 't'és bresztett fel. Az elektromos cseng' gombj'hoz ugrottam, de 'iram, v'irhat'an, nem volt. Fel'lr' s'pol'is, kiab'is, sz'z 's sz'z l'jb dobog'isa hallatszott. Asszonyok 's gyerekek s'r'isa keveredett a sz'na hangj'val. Hirtelen meg'rttem: valami borzalmas t'rt'ent. Magammal ragadva a kaj'á't'mben l'v' ment' felszaladtam a fels' fed'olzetre. Ehhez nehezen siker'lt kinyitnom a kaj'á't ajtaj'it, ami valami t'rmel'kkel volt eltorlaszolva. A g'zhaj' 'rezhet' en meg'it. A fed'olzeten le'rhatatlan dolgok fogadtak. A nap f'nyesen s'á't'itt a g'zhaj'ra, 's vagy ezer esz' vesztett ember rohag'lt az egyik oldalr' a máj'sikra. A szem'lyzet elveszett, hiba 'ilt kapitány a h'don, 's az utolsó percig osztogatta parancsait; az utasok maguk futottak a ment'cs'nakokhoz. Mikor magamhoz t'rttem a v'-z fels'-'n, a hatalmas haj' elt'nt, k'ir'lylytem hatalmas ter'leten az emberek fekete pontjai 'sztak. A t'volban 'rorszáig elmos'dott partjai l'itsz'dtak. A nap 'getett, a v'-zben azonban hideg volt. Csak k' 'ra má'lvá, amit 'á' eml'kezik a katasztr'fa szemtan'ja borzalmas dermedts'g-ben 'lt 'it, 'rkezett meg a ment' haj'. Megjegyz'k, hogy nem a Titanic pusztul'ás' van sz'. A h'-res tengeri katasztr'fa sziporkáz' filmv'ltzat'it neh'z lenne 'sszehasonl'-'tani az esem'ny kim'rt 's siv'ir' le'r-'is'val, amit az 1915-'s orosz ' máj'soltunk ki. De akkor, a hatalmas angol haj', a Lusitania els'lylyed's'nek napjaiban a világot k'zvéleménye szinte l'zban 'gett az ellentmond'is h'-rekt'it, felt'elez'sekt'it 's tal'lgat'isokt'. Az elpusztult haj' neve naponta jel meg az 'js'igok oldalain, a kormányok memorandumiban 's a diplomá'ciai iratokban. Mi is t'rt'ent? A haj' pusztul'isa titokzatos, azonk'v' a 'reklá'd'ben olyan benyom'is 'bred, hogy Angli'ban a Lusitania 'gy'vel foglalkoz' kormánydokumentumok szigor' 'illamtitkot k'peznek. Mi má'gis megr'á'ljuk fellebbenteni a f'gg'ny. ***Egy nagy angol utassz'ill'-' haj', amerikaiakkal a fed'olzet'ön val'sz'-'n'leg els'lylyed. 1915. május 7-én a hatalmas, n'gyk'm'nyes angol utassz'ill'-' haj', a Lusitania-t, ami 'ltal'ban a New-York' Liverpool 'vonalon k'zlekedett v'ratlanul megt'madta az U-20 n'met tengeralattj'ir' nem messze 'rorszáig partjait'. A Lusitania, a robban'ist k'ive tizenhatalmas percben teljesen els'lylyedt. A Lusitania fed'olzet'ön tart'zkod' 1959 szem'lyb'it 1198 meghalt. Az angol kormány k'pvisel'inek hivatalos bejelent'se szerint a haj' fed'olzet'ön nem volt fegyverzet, hadianyag 's haditenger'szek. A Lusitania els'lylyed's' az els' vil'gh'bor' egyik legtragikusabb esem'ny'nek nevezt'k el angol 'js'ig'-'r', Colin Simpson r'g'áta 'reklá'd'ik a Lusitania 'gye ir'nt. A haj' pusztul'ás'nak k'ir'lylyem'nyei, alaposan megdolgozott adatok t'lmkelege'-'rta C. Simpson, meggy'zt'k arról, hogy a Lusitania-val t'rt'ent szerenc'stlen'sgr'it sz'ill'-'s tradicion'lis v'ltzat alapvet' cs'oztat'isokat 's szemmel l'that' pontatlans'igokat tartalmaz. Simpson meg'illap't'isainak megfelel' en az angol g'zhaj'z'isi t'irsas'ig, a Cunard Line arch'-vumaiban, ' az USA kormány'nak arch'-vumaiban fellelhet' dokumentumok a Lusitania 'gy'nek 't'vizsg'lj'is'it k'vetelik. 1915. május 1-én a Lusitania pontosan a menetrend szerint utolj'ra indult a New York-i kik'rt' máj's'j'it'. Kor'jn reggel a Lusitania parancsnok'nak helyettese v'irta szok'is szerint az utasokat a besz'ill' 'á'pcs'-'n'ol. A máj's'-'n, a n'ch'ny utason k'v' a riporterek t' meg'ot l'j'ita. Az angol tenger'sznek megmutatt'k a New York Tribune reggeli kiad'is'it. A fizetett hirdet'sek k'z'itt az 'js'igban kiemelten k'z'lt'k a v'szj's'is' figyelmezt'st: az amerikaiaknak nem ajánlatos az angol utassz'ill'-' haj'k szolg'latait ig'nybe venni a n'met tengeralattj'ir'k lehets'ges t'j'ad'isa. Mint az a sz'veg'b'it kit'nt, a hirdet'st a n'met k'vets'g adta fel. A máj's'-'n egyre n'tt a nyugtalans'ig. De a Cunard k'pvisel'je mindenkit megnyugtató, aki a Lusitania-ra sz'ill'-'s jeggyel rendelkezett: T'irsas'igunk haj'ja volt 's marad az Atlanti-'ceán leggyorsabb haj'ja. 's semmilyen n'met hadihaj' vagy tengeralattj'ir' nem tudja utol'orni a Lusitania-t. Elm'lt d'ol, amikor a Lusitania kihaj'zott a tengerre. Turner kapitány elfoglalta megszokott hely'ot a h'don. Turner tapasztalt tenger'sz volt, de most, h'bor' id'kben a kereskedelmi flotta tenger'szei al' kellett vess'k magukat az Admirali's tenger'sztisztjei fennhat'ás'ig'nak. A haditenger'szek meghat'roz'ták a kereskedelmi haj'k 'ltal k'vetend' 'vonalat, 's k'z'lt'k az ellens'ges tengeralattj'ir'kr' sz'ill'-'s titkos 'rtes'á'á'seket. Az angol tenger'szeti felder't'és meg tudta 'illap'tani, hogy a harci feladatra k'ld'lt n'met tengeralattj'ir' 'ppen hol tart'zkodik. Az angolok megszerezt'k a n'met flotta titkos k'z'jait. Az angol partokon fel'ill'-'tott r'j'di'á'j'illom'j'sok t'á'relmetlen'lyl v'irt'k, hogy a ny'lt tengeren tart'zkod' n'met tengeralattj'ir'k a r'j'uk jellemz' pedant'ri'is'val r'j'di'á'jeleket k'ld'jenek. De Turner kapitány n'ly nem k'z'lt'k a n'met tengeralattj'ir'kr' sz'ill'-'s figyelmezt'st sem New York-i kik'rt'ben, ahol a brit haditenger'szet tisztje tart'zkodott, sem 'rorszáig partjain'ly, ahol a Lusitania bel'pet a parti 'j'illom'j'sok hat'isk'rt'be. 's csak máj'us 6-'jn este kapott Turner kapitány r'j'di'á'viratot: 'rorszáig d'li partjain'ly n'met tengeralattj'ir' tart'zkodik. De a r'j'di'á'viratot nem a tengeri parancsnok's'ig, hanem Coke tengernagy, a tengeralattj'ir' elh'ir'-'t' flottilla parancsnoka k'ldte: ' nagyj'á' b' meghat'rozta a tengeralattj'ir' má'k'á'd'si k'rt' is, miut'jn 'rtes'á'lt k'ot kisebb g'zhaj' els'lylyeszt's'or'á'it. Coke az adatokb' r'j'itt, h' Lusitania k'zeledik a tengeralattj'ir'hoz. De a tengeralattj'ir' elh'ir'-'t' flottill'it a tengernagy nem ind'thatta el az Admirali's parancsa n'lk'lyl, 's ilyen parancs nem 'rkezett. Turner kapitány a r'j'di'á'grammot akkor kapta, amikor a

hajás a Szent György-csatorna felé kőzeledett. A csatorna bókás idá'kben is komoly próbátérel má'g tapasztalt hajásoknak is, a háborús napokban kőtszeresen is veszélyes volt: a námet tengeralattjárók a csatorna bejáratánál lesték a dozataikat. De a hajás átvonalát az Admiralitás tisztjének engedélye vagy esetleg egy hadihajás kapitányja utasítására náokkál Turner kapitány nem vilttoztathatta meg. Egyetlen, amit tehetett minden mentészkőzt kőszeniáll helyezni, kioltani a fenyeket, és bezárni a kabinablakokat. A parancsnok lement a szalonba, ahol őgett a feny és a zene, és megpróbálva nem felemelve a hangját elmondani az utasoknak, hogy nem kizárt ellenséges tengeralattjárók felbukkanása. De mi bizonyosak vagyunk abban, hogy nem maradunk egyedül, mert a Királyi Haditengerészet visel majd gondot ránk. És ezek nem rés szavak voltak: Árország partjainál, a Fastnet-Rock szirtnél az Atlanti-óceánt átszelő hajásokat angol konvojok-sorá' cirkáló'k vrták. Május 7-én hajnalban sárkál volt. Turner kapitány csőkkentette a sebességet, és megparancsolta szirónajelzés leadását, hogy a hadihajásoknak jelezze a helyzetét. De a kőzelben a Királyi Haditengerészet egyetlen hadihajása sem volt. Az Admiralitásnál, a tengerészeti miniszter, W. Churchill dolgozószobájában hatalmas tőrkőp volt. Az ágyeletes tiszték állandóan mozgatták rajta a jelképeket, amik minden, a felderítés adatai és a rádió' megfigyelés segétséggel felfedezett námet tengeralattjáró'vonalát mutatták. A hivatalos angol tőrtőnelmi munkákban igen magasra őrtőkelik a felderítés tevékenységét, és olvastak a námet parancsnoká'g gondolataiban, és elre látták az ellenséges flotta hajásinak mozgását. Áordek megjegyezni, hogy a námet flotta titkos rejtjelkődját az angolokhoz az orosz tengerészeti parancsnoká'g jutatta el: a rejtjelkulcsot a námet Magdeburg cirkáló'rá' zsák'nyoltták, ami az orosz Balti Flotta hajásával v-vott harcban sá'lyedte el. A bővők behatoltak a parancsnoki helyisé'be, és megszerezték a titkos dokumentumokat. Semmi kőts, hogy Churchill felfogta, mit jelent Angliának a Lusitania, az egyik legnagyobb és leggyorsabb hajás. Az Admiralitás őrtőseket kapott Amerikából, amiket igen vőszjás'nak lehet nevezni. A námet diplomaták és a námet származású amerikaiak, akiknek szoros kapcsolataiban a námet felderítésel senki nem kőtelkedett, az utá'bi idá'kb' figyelmeztették az amerikaiakat, hogy az angol transzatlanti óceáni'járók tengeralattjárók támadásának vannak kőve. Az USA-ban őllá' námet kőzálssá'g lapjának szerkesztője, aki gyakran teljes-tette a námet kővetsá'g katonai utasításait, bejelentette: Egy nagy angol utasszállá-tás hajás, amerikaiakkal a fedélzetén valászá-ná'leg elsá'lyed. A brit Admiralitás és az energikus miniszter, Churchill nem csak nem fokozták a biztonság mártő'kő, hanem megdőlbbenté' kőzál'nyat tanásá-tottak. A Lusitania kapitánya nem kapott semmilyen figyelmeztetést a veszélyre, a hadihajások nem futottak ki a tengerre a námet távirati á'gynálksá'g és á'sá'gok elsá' jelentéseiben a Lusitania pusztulásáról álá'őzták, hogy az angol óceáni'járás nem volt igazából utasszállá-tás, mivel az angol hajás Amerikából robbanászereket szállá-tott. Azokban a napokban olvashatás volt, hogy a Lusitania a valásá'gban a Királyi Haditengerészet segédcirkáló'ja volt, és fedélzetén nehőztá'z őrsé'get hordozott. Az Admiralitás kőpviselá' v neveztek a Lusitania-n álóv' á'gyá'krá' szá'ás' állá-tásokat. De nem viltasoltak az egyenes kőrdő're: voltak-e az utasszállá-tás hajás fedélzetén veszélyes hadianyagok. És csak náhány hőt má'va jelent meg a brit kőzlemőny megkőrdá'jelezhetetlen verziás a őLusitania' á'rujájának kizárá'lag bókásá' jellegő'rá'. 1926-ban az angol tengeri őrtőő'sze, Wilson pontos-tott: a Lusitania-t fel nem fegyverzetté-nek nevezte, de megjegyezte, hogy a szállá-tott á'ru kőzt voltak őztő'nyeket és főlő'g kősz, á'res srápnelhá'velyeket tartalmazá' lá'dák. C. Simpson ellená'rizte mind fajtáját, amik a Lusitania raktá'raiban voltak. Kálál'ny figyelmet keltett egy meglepá' tőtelá' 3863 vászonnal bor-tott dobozá' amit sajtókőnt jelőlte meg. Az iratokban ennek a meglepá' á'runak a tulajdonosakőnt A. Fraser, USA állampolgá' szerepel. Az á' neve gyakran elá'fordul a New York-i kikőttá' dokumentumaiban, 1915-ben az egyik legnagyobb á'ruimportár volt az USA-ból. De a vizsgá'lás dás bizony-totta, hogy a háború'ig Fraser megbá-zhatatlan adás volt. Simpson feltőtelezi, hogy őppen Fraser volt az a szállá-tás, akin keresztül a bonyolá-tották az angol a hadianyag kivető' az USA-ból, mindenké' elá'tt a Dupon tá'rsasá'g á'zemeiben gyártott robbanásanyagok. A sá'lyedá' Lusitania-t figyelá' tengeralattjárók parancsnoknak egybál feltá'nt a sárá' fást, a fedélzet és a felőpá-tőnyek sárá'ólá'sei. A námet tengerészek feltőtelezték, hogy a torpedák robbanásá' elá'időzte a szőnpor robbanásait vagy jelentás' mennyiségű hadianyag robbanásait, ami a szőntá'rolá'k melletti raktá'rakban volt elhelyezve. Ez a vőlemőny á'ltalánosan elfogadott lett námetországban. A tengerészeti flotta minisztere, Tirpitz a kő'sá'bbi memoá'riájában a Lusitania elsá'lyedéső'nek okakőnt az álá'bbiakat jelőlte meg: A Lusitania azonnali elsá'lyedéső't a raktá'rakban elhelyezett hadianyag robbanás okozta. A hivatalos brit verziás megkőrdá'jelezhetetlená' állá-totta, hogy a Lusitania vőgő't a kőt námet torpedák robbanásá' okozta. A Királyi Vizsgá'lás Bizottsá'g, amelyet Angliában a trad-ció' szerint a nagyobb katasztrá'fik okainak kivizsgálásá'ra őtrehoznak, a zárá's dokumentumában lesá'gezte, hogy az utasszállá-tás hajás fedélzetén nem volt hadianyag. A felelő'ssá'g az utasszállá-tás hajás tragődiájá'őrt a námet haditengerészeti érá'k vezetőső're lett á'j, mivel megengedte a tengeralattjárók kapitányainak bókás haják figyelmeztetés náokkál'li megá'madását. Á'm a bizottsá'g á'szintesá'ge messze nem bizony-tott. Minden bizony-tő'kot, ami kőtső'get őbresztett a hivatalos vilttozat szemben, má'j' elre elvetettek. A bizottsá'g nem vette figyelembe a Lusitania utasa, a kanadai professzor, J. Marichal vallomását. Az á' szavai szerint a torpedák robbanásá' utá'jn hallott egy má'sodik robbanást is, amit a robbanás tőttőnyek ropogásá' kő-ső'rt; az utá'bbi állá-tást Marichal a sajtó' tapasztalataira alapozta, amit hadiszolgá'latban szerzett. De az angol kormány hivatalnokai bejelentették, hogy Marichalnak nem lehet hinni, mivel bá-rásá'g elő' állá-tották hamis-tás és becstelensá'g ő'rt: a bizottsá'gnak á'tadták a kanadai professzor ná'vokoná'nak iratait, amik valás'ban sá'ltő' egy őtaná'skodtak. És ez nem az egyetlen eset volt. Lord Mersey, a Királyi Bizottsá'g elnő'ke a kő'sá'bbiekben beismerte, hogy Lusitania á'gye piszkos őrtő'net volté'. Ugyanakkor a vizsgá'lás bizottsá'g alapvetá' hibájá'it őrdemben őrtőkelni az állá'ghá'boró ő'veiben csak náhány szakember, a tengerészeti fegyverek szakőrtá'í tudták: má'g kőt torpedák robbanás sem tudta volna elsá'lyeszteni a hatalmas hajás náhány perc alatt! A námet tengeralattjárók á'ltal alkalmazott torpedák viszonylag elavultak voltak. Vajon kőpes lett volna egy ilyen torpedák akkora lyukat á'tni Lusitania oldalá'ba, amin, ahogy a szemtanók állá-tották, egy gá'zmozdony is á'tmehetett volna? 1918-ban a hatalmas angol gá'zhajás, a Justitia-t megá'madták a tengeralattjárók. És bá'j' az elsá' torpedák komoly sárá'ólá'seket okozott, a Justitia majdnem egő'sz napig a felsá'-nen maradt, és ezalatt az idá' alatt a námet tengeralattjárók náhányszor megismőtték a

torpedák, madárst. A német tengerészek biztosak voltak abban, hogy a Justitia-t hat ugyanolyan torpedó találata sá llyesztette el, mint amit 1915-ben is használtak. Az 1915. május 7-én történteket a korszak a német militaristák által elképzelt bántányok kényvetek el. De valójában minden más kópp történt. Az angol politikai szférában megtalálható a nagy stratégia értelmezése: a perspektívikus hadi és politikai tervek koordinálása. Nézzük meg, milyen helyet szántak az Amerikában rendszeres járatot teljesítő nagy személynyszállító- és ácsélnyjáróknak a éznagy stratégia járóban? A Lusitania tervei az USA-ban, 1902-ben készülték, amikor az amerikai bankár, Morgan azt javasolta az angol hajótulajdonosoknak, hogy építsenek az amerikai tengeri rőszvételeivel hatalmas hajókat, amik a tudomány és technika legújabb eredményeit vezetnék be a mindennapi életbe. A tengeri ársírsok lehetnév tettek volna az Atlanti-óceánon történetét a kifizető személynyszállító monopóliumját. De a spekuláns amerikai bankárok megsértették Admirális titkos terveit. A XXI század elején az Anglia és Németország közötti tengeri vetélkedés előtte Anglia hatalmas tengeri flottát épített fel. Ás hadihajók látrehozásával egyidejűleg az Admirális titkon tájogatta a magánközben lévő angol gőzhajó-társaságokat: a haditengerészek tervei szerint a hajó els napjaiban az utasszállító hajók általakulának szállító hajókká és segédcsirkájókká. A tengernagyok az amerikai bankárokk folytatott tárgyalások megszakítását kényvetek, és egyáltalán javasolták kedvező egyezés megkötésé: a kóppánz kálálán-t el a hatalmas ácsélnyjáró építéssé. Egyetlen feltétel: a hajó els napjaiban a Királyi Fló rendelkezésére állnak. Ily módon építék meg a Cunard társaság a hősélnyjáró: a Lusitania és a Mauritanian hajó névvel öreket gőzturbinákkal szerelték fel, amik addig nem létező sebesség előrelétek tették lehetnév. Az új vőzkiszorítója 31 ezer tonna felett volt, a sebesség nem kevesebb, mint 25 csomó, ami felőlmőta az akkori idők legújabb hadihajóinak, a sorhajóknak a mutatit. 1907-től a Lusitania rendszeres járatot teljesített Liverpool és New York között. R. Kipling nagy lelkesedéssel nyilatkozott az új hajókról: A kapitánynak csak meg kell fogni a kormányt a kilencemeletes vízros kiószik a tengerre. Az utasok hamarosan örökölni kezdték az új hajó sebességét és a komfortját. 1914-ben, hajó els hetében a Lusitania fedélzetre ágyóállást és lávedék szállító liftet épít. Lusitania hamarosan visszatért Liverpoolba. Az árbócán továbbra is a kereskedelmi flotta lobogója leng. A hajóóra készőlvőn az Admirális a magabiztos Churchill-lel az előlőn komoly hibákat vőtt: az Admirális biztos volt abban, hogy a fő fenyegetést az angol hajóknak a német felsőni hajók, ezen belül a gyorsan felfegyverzett kereskedelmi hajók képezik. De Németország az angol kereskedelmi flotta ellen a tengeralattjárókat vetette be. A veszteségek ijesztő mőrtőokban nőttek. Hamarosan kiderült, az angol hadsereg és a hadiflotta hatalmas mennyiségű hadianyagot használ fel: az ipar nem bírózik meg a haditermelés terveivel. A kormány határozatot fogadott el a hadianyagok USA-ban történetét: vőrsárlás, de a teherhajókat a tengeralattjárók támadása fenyegette. Ebben a helyzetben az Admirálisnak eszébe jutottak a legnagyobb és leggyorsabb ácsélnyjárók. Az Admirális hivatalnokai találkoztak a Cunard társasággal elnőkövel. Elmagyarázta, hogy a Lusitania a kormány kálálánleges feladatát fogja teljesíteni. A szokványos utakon olyan szállítótmőnyokat fog teljesíteni, amik Britannia számára kálálánleges jelentősséggel bírnak. Tehető a raktárakban ki lesz bővé, és ájtmegy az Admirális rendelkezésébe. A Cunard utasszállító vőge messzemenőleg titkolja a speciális áruk láttét. Minden alap megvan annak feltételezésé, hogy a Cunard vezetése mi rejtőzik a speciális áruk semleges megnevezésben. A Cunard társaság rőszvételeivel az USA-ban robbanóanyag vőrsárltak, azokat New Yorkba szállítótták, a kikötő raktárakba. A fizetés a Cunard banki előrsárlásán keresztül történet. 1915. júniusában Ausztria-Magyarország USA-beli kényveté az USA kálálőgyminisztériumához bizalmas levelet intézett. Az osztrák diplomaták rőszletesen leírják, ahogy a Dupon, az amerikai vegyi konszern robbanóanyagai a Lusitania fedélzetre lettek berakva, az orr-rősz rakodótereibe. Ezek negyvenfontos, vőszonnal burkolt lárdák voltak, sajtosdobozokhoz hasonlóak. Ez az áru az amerikai Fraser tulajdona volt. A Lusitania pusztulásának minden szemtanója kőtt robbanósról szólt be. A második robbanás, erejét tekintve ásszehasonlíthatatlan volt az elsővel: néhány perccel a második robbanás után a Lusitania orra elmerült a habokban, a hajótat tábbemelet magasságba emelkedett. A német tengeralattjáró torpedója az ácsélnyjáró orrját találta el ott, ahol a speciális áru, a vőszonnal burkolt lárdák voltak Ausztria-Magyarország kényvetégeknek egyik levelében olyan rőszletek találhatók, amik alapján feltételezhető, az osztrák felderítőhő hogyan és mikor (nem kizárt, hogy a német kormány megbőrsárlás) szerző tudományt a Cunard társaság hajóin szállítótt hadianyagról. Ezért, megtudván a Lusitania katasztrófáját, az osztrák konzul, von Rettegh komoly megrendőlátt őrzött, és egyetértett az osztrák diplomaták vőlemőnyével, akik arra átt, hogy adjon ki amerikai ágyvőd által hitelesített nyilatkozatot, amiben egyenesen leszágeznő, hogy az amerikai ájllampolgárok haláljának oka az utasszállító hajó rakterében elhelyezett hadianyag robbanása okozta. Vőletlen volt az angolok hibája? Ás lehet-e cselekedeteiket hibásnak nevezni? 1915 februárja áta, amikor Németország elkezdte a tengeralattjáró-hajótt, a brit Admirális megprőbálta megtalálni a hatóssó eszkőzt az ellensőg tengeralattjáróiva szemben folytatott harcban. Anglia hatalmas veszteségeket szenvedett: az angolok ájtagban kőtnaponta egy nagy kereskedelmi hajó vesztek. Egyáltalán a német tengeralattjárók az ántelt Churchill reputőciájára is nagy áttőst mőrték. Ásgy tánt, hogy a flotta által a német tengeralattjárókkal szemben alkalmazott technikai eszkőzt nem elegendőek. Ezért valősnak tántik a kőrdő: teljesíteni tudta-e az Admirális Churchill vezetése alatta haza vődel feladatát? Ás lehet, hogy őppen a problőma politikai megoldása mentette meg nem csak Churchill, hanem a minisztereket is a száogyenteljes bukóst... 1915 tavaszán Londonban megjelenik az USA elnőkönek személynys megbőzotta, House ezredes. Az USA politikáját kellett elmagyarázza a brit kormánynak. Anglia kálálőgyminisztere, Grey fogadja House-t a saját hájában. Grey ászinte kőrdőseket ad fel, amik a kényvetéket foglalták magukba: mit csinál Sam bőcsi ha egy német tengeralattjáró első llyeszt egy amerikai utasokat is szállító- és ácsélnyjáró? House az felelte: a felháborodás magával ragadná Amerikát. Grey egyetértett: igen Amerikában sok a moralista, de milyen feleletet adna a kormány és az elnőkö? Ás House elismeri: ez elegendő lenne, hogy belerőntsanak minket a hajóóba. valőban 115 USA ájllampolgár halála az U-20 Lusitania elleni támadásánál Amerika őles tiltakozását vőltotta ki. A tántetők németellenes jelszavakat tartalmazó feliratokat vittek, és kényvetek Németország megbőntetésé. A kormány hivatalos jegyzőket kálálőtt Berlinbe. A német kormány könytelen volt korőtozni a tengeralattjáró hájbor

